

- Er du rigtig klog? Det er menneskekød, du putter i marinaden. Slagteren Bjarne (Aaron Rafael Schridde) har gjort den uhyggelige opdagelse. Kompagnonen Svend (Reiner Schleberger) glæder sig blot over, at forretningen går strygende. Kunderne guffer menneske-marinaden i sig. Foto: Thore Nilsson

Danske delikatesser: Menneskekød går som varmt brød

Landestheater viser »De grønne slagtere« om de to sindsforvirrede slagtersvende. De er afstumpede – men man kommer til at holde af dem.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Rendsborg. Den groteske filmkomedie »De grønne slagtere« har i den tyske oversættelse fået titlen »Dänische Delikatessen«. Fortællingen om de to sindsforvirrede slagtere Svend Sved og Bjarne hedder også »Dänische Delikatessen« i Landestheaters nye opsætning, der i weekenden havde premiere på Rendsborg Teater. Tag ind og se den. Den er god. I hvert fald, hvis man kan leve med præmissen om, at makaber afstumpethed og kannibalisme er kompatibel med et stykke, der (også) skal få publikum til at le.

Når film er udgangspunkt for et teaterstykke, og man i forvejen har set filmen, er det vanskeligt at få filmen ud af hovedet. Uanset hvor meget teaterinstruktøren slår på, at man dog har forsøgt at skabe en helt uafhængig fortælling til en scene.

»De grønne slagtere« hænger i den grad sammen med de to danske skuespillere Mads Mikkelsen og Nikolaj Lie Kaas, der spiller henholdsvis den ikke særligt sympatiske Svend Svend og hashhovedet Bjarne, der syrer 15 joints om dagen. Bjarne spilles overbevisende af Aaron Rafael Schridde.

Det nedtonede er væk

I filmen nedtoner begge skuespillere netop deres replikker som de nystartede slagtere, så de kommer til at stå som kontrast til sce-

Den perfide og intimiderende slagter Holger (Bela Hoche) møder op i den nye forretning – med slette hensigter. Foto: Thore Nilsson

RESÜMEE

Menschenfleisch geht weg wie warme Semmeln

Das Landestheater spielt eine Theaterfassung der Filmkomödie »Dänische Delikatessen«. Gehen Sie hin und sehen Sie es sich an. Es ist gut. Zumindest, wenn man damit leben kann, dass makabre Abscheulichkeit und Kannibalismus mit einem Stück vereinbar sind, das (auch) zum Lachen anregen soll. Wenn ein Film der Ausgangspunkt für ein Theaterstück ist und man den Film bereits gesehen hat, ist es schwierig, den Film aus dem Kopf zu bekommen. Auch wenn die/der Theaterregisseur(in) noch so sehr darauf besteht, dass er versucht hat, eine völlig eigenständige Geschichte für eine Szene zu entwickeln. Im Film mildern die beiden Schauspieler in der Rolle der jungen Metzgergesellen ihre Texte ab, um einen Kontrast zum gewalttätigen Inhalt der Szenen zu schaffen. Das tun sie in diesem Theaterstück eher weniger.

neres voldsomme indhold. Det gør de ikke i dette teaterstykke – især ikke Reiner Schleberger, der skruer op for den følelsesmæssige volumen i rollen som Svend (der desværre ikke har fået sit tilnavn »Sved« med i teaterstykket).

Kulisserne er heller ikke så raffinerede som det 50er-agtige købstadsmiljø i filmen, hvor der er skruet ned for farvemætningen. Og ja, det er unfair at sammenligne alt for meget med filmen, men det er pokkers svært at lade være, fordi filmen spiller på

noget helt afgørende virkemidler – som dog (det skal understreges) er vanskelige at tage med over i skuespillet på en scene.

Herlig ond

Bela Hoche er herligt ondskabsfuld, som den perfide og intimiderende slagtermester Holger, som vore to antihelte netop forsøger at flygte fra ved ikke længere at arbejde for ham, men i stedet for åbne deres egen slagterforretning. Hoche afleverer den uforglemmelige replik ned en sikker præcision: »Pølser har altid fascineret mig. Jeg vil nærmest sige, at der er noget mytologisk ved at dræbe et dyr og så håne det ved at stikke det op i dets egen tarm bagefter«.

Som kendere vil vide, går det ikke godt for Svend og Bjarne slagterforretning – til at begynde med. Forretningen får først succes, da de to slagtersvende ved et tilfælde begynder at sælge menneskekød i den lækre marinade.

Steven Ricardo Scholz spiller den uheldige elektriker, der ved et uheld bliver spærret inde i fryserummet. Hans lår bliver derefter brugt til den første marinade, der – selv om det er menneskekød – går som varmt brød. Scholz har også rollen som Eigil, Bjarne's udviklingshæmmede bror, der elsker dyr. I det hele taget gøres rollelisten ikke unødigt lang. Karin Winkler og Annika Utzelmann tager sig af hver fire af de kvindelige figurer, Annika Utzelmann er blandt andet den ligefremme kirkegraver, som Bjarne bliver kæreste med.

Man klukler

Man sidder og klukler – alt efter temperament – og man kommer til at holde lidt af de to afstumpede mænd. Der skal såmænd nok også være mennesker, der ikke bryder sig om det bizarre indhold.

Forestillingen vises som kammerspil og gentages seks gange i Sydslesvig: Endnu en gang på Rendsborg Teater den 29. december og fem gange i Slesvighus: Den 19. og 31. december samt 6. og 10. januar og 8. februar 2024. Pudsigt nok spilles stykket slet ikke på Flensburg Teater lige klos op ad filmens hjemland, Danmark.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Dänische delikatessen – efter Anders Thomas Jensens film »De grønne slagtere«. Iscenesættelse: Finja Jens. Scenografi: Vinzenz Hege-mann. Kostumer: Stephan Anto Testi. Dramaturgi: Lukas Rosenhagen. Premiere på Rendsborg Teater den 2. december.